

श्वल्ककः-ल्लिका, शिश्वल्कयिषकः-षिका ; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि चौरादिकगन्धयतिवत् (375) ऊह्यानि । ल्युटि-श्वल्कनम् । ‘सुश्वल्कनाः सुमधुरप्रियवल्कनाभिः..... ॥’ धा. का. 3-17.

(1801) “श्वल्ल आशुगमने” (I-भ्वादिः-550. सक. सेट्. पर.)

सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकचिह्नतिवत् (528) बोध्यानि ।

(1802) “श्वस प्राणने” (II-अदादिः-1069. अक. सेट्. पर.)

‘प्रत्ययादा¹श्वसन्त्यः’, ²श्वासः, ³श्वसनः, ⁴आश्वस्तः-आश्वसितः । इतराणि सर्वाण्यपि रूपाणि आदादिकास्तिवत् (52) बोध्यानि ।

(1803) “[टु ओ] श्वि गतिवृद्धयोः”

(I-भ्वादिः-1010. सक. अक. सेट्. पर.) यजादिः ।

श्वायकः-यिका, श्वायकः-यिका, शिश्वयिषकः-षिका, ⁵शेश्वीयकः-शोशूयकः-यिका ; श्वयिता-त्री, श्वाययिता-त्री, शिश्वयिषिता-त्री, शेश्वीयिता-शोशूयिता-त्री ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककिधातुवत् (189) बोध्यानि । ⁶शूतः-

1. अत्र नुम् न शास्त्रसम्मतः । परं तु ‘गणकार्यमनित्यम्’ (परि. 96) इति साधयन्ति । एवं ‘न विश्वसेद्विश्वस्तं विश्वस्ते नातिविश्वसेत्’ ‘न विश्वसेत् पूर्वविरोधितस्य’ इत्याद्यपि भौवादिकवत् रूपाणि गणकार्यस्यानित्यत्वेन साधयन्ति । परे तु ‘प्रत्ययादाश्वसत्यः’ इत्येव नुग्रहितं पाठमादृत्य, ‘विश्वसेत्’ इत्यादि-स्थलेषु आर्षत्वात् समाधानं च वदन्ति ।
2. ‘श्याऽऽद्व्यधास्तुसंखवतीणवसावहलिहृषिषश्वसश्च’ (3-1-141) इति कर्तरि
3. नन्वादित्वात् कर्तरि ल्युप्रत्ययः । श्वसनः= वायुः । [णप्रत्ययः ।
4. ‘आदितश्च’ (7-2-16) इत्यत्र चकारस्यानुक्तसमुच्चयार्थकत्वात् ‘आश्वस्तः’ इत्यत्रापि अनित्यत्वम्—इति काशिका । “निष्ठायांमिदं नेच्छन्ति काशकृत्स्नाः” इति स्वामिकाश्रयौ । आत्रेयमैत्रेयौ तु ‘आश्वसितः’ इतीदं चाहतुः” इति धातुवृत्तिः । अतश्चोभयथाऽप्यस्माभिः प्रदर्शितं रूपम् ।
5. यङ्गते ‘विभाषा श्वेः’ (6-1-30) इति सम्प्रसारणविकल्पः । सम्प्रसारणपक्षे पूर्वरूपहलादिशेषादिषु शोशूयकः इत्यादीनि रूपाणि । सम्प्रसारणाभावपक्षे शेश्वीयकः इत्यादीनि रूपाणीति ज्ञेयम् ।
6. निष्ठायाम् यजादित्वात् (6-1-15) सम्प्रसारणम्, ‘श्वीदितः—’ (7-2-14) इतीग्नियेषः । ‘ओदितश्च’ (8-2-45) इति निष्ठातकारस्य नकारः । अत्र न्यासः “ओदितश्च” (8-2-45) इति ओदितोऽनन्तरस्य निष्ठातकारस्य नत्वविधानादेवेडभावस्य सिद्धेः श्वयतिग्रहणं (7-2-14 सूत्रे इति शेषः) शक्यमकर्तुम्” इति । ‘वैचित्र्यार्थम् ग्रहणम्’ इति समाहितं च । परं तु ‘ओ लङि’ इत्यादिषु व्यवहितेऽपि निष्ठानत्वस्य कैश्चिदङ्गीकृतत्वात् तद्वदत्र मा भूदित्येवमर्थं ग्रहणमिति युक्तं समाधानम् ।